

1. ADORACJA:

A. Nie spiesząc się wycisz myśli i emocje; uświadom sobie, że jesteś zanurzony w tajemnicy ŚWIĘTEJ OBECNOŚCI PANA – TEGO, który Ciebie z miłości stworzył, który z miłością podtrzymuje Cię w istnieniu. Proś DUCHA ŚWIĘTEGO, aby modlił się w Tobie.

B. Z wiarą, z pragnieniem nawiązania głębokiej, osobistej relacji z PANEM trwaj przed NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENTEM. W ciszy swego serca powtarzaj SŁOWO wprowadzające w tajemnicę hołdu oddawanego Dziecięciu JEZUS przez mędrców ze Wschodu.

„A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, postępowała przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem gdzie było Dziecię. Gdy ujrzeli gwiazdę bardzo się uradowali. Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; padli na twarz i oddali Mu pokłon. I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę” (Mt 2,9b-11).

Powtarzaj Słowo, powtarzaj, przeżywaj, karm się NIM, - tak, aby dotykało głębi Twojego serca, aby je przenikało, wypełniało i nasycalo; aby zakorzeniło się w Twoim sercu i umyśle.

C. Ilekroć w czasie modlitwy uświadomisz sobie coś innego – jakieś myśli, rozproszenia – spokojnie wróć przez powtarzanie całego fragmentu, albo tego co najbardziej dotyka Twojego serca do trwania w BOŻEJ OBECNOŚCI.

Tak trwaj w OBECNOŚCI PAŃSKIEJ przez cały czas przeznaczony na modlitwę; słuchaj tego co mówi do Ciebie DUCH ŚWIĘTY, pozwól mu działać w Tobie tak, jak ON sam tego chce.

D. **Zakończenie Adoracji:** *Ojcze nasz...*

2. Wprowadzenie do medytacji:

Mędrcy ze Wschodu ujrzeli, że prowadząca ich gwiazda zatrzymuje się. Ujrzeli i bardzo uradowali się – osiągnęli swój cel: po wielu trudach długiej wędrówki odnaleźli *nowo narodzonego Król żydowskiego* – teraz mogą oddać MU hołd. *„Ujrzeliśmy bowiem Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon”* (Mt 2,2)

Mędrcy oddają Dziecięciu JEZUS hołd należny wielkiemu królowi pomimo tego, że znajdują GO nie w pałacu, ale w zwykłym domu, jedynie z Matką – padają na twarz oddając MU pokłon. I składają dary takie, jak na Wschodzie składano królowi: złoto – symbol władzy królewskiej; kadzidło – symbol bóstwa; mirra – symbol cierpienia. Te dary były ich wyznaniem w JEZUSIE BOGA, Króla i Człowieka.

Poszukiwanie mędrców nie opiera się na kryteriach ówczesnego świata. W owym czasie Judea była pod panowaniem Cesarstwa Rzymskiego; Judea jest jakby nic nie znaczącym zaściankiem na obrzeżach wielkiego cesarstwa, okrutny król Herod panuje tu z woli cesarstwa – a mędrcy właśnie tu, w Judei wbrew opiniiom świata, poszukują „*nowo narodzonego Króla żydowskiego*”, gdyż ujrzeli JEGO gwiazdę wskazaną im przez BOGA i jej uwierzyli.

Pogańscy mędrcy byli poszukiwaczami prawdy otwartymi na znaki BOGA, w ich sercach był twórczy niepokój wynikający z pierwotnej tęsknoty, którą BÓG wpisuje w każde ludzkie serce. To ona, ta pierwotna tęsknota, każe ciągle pragnąć i poszukiwać właściwego źródła, światła i sensu naszego życia – pragnąć i poszukiwać BOGA.

Każdy z nas ma wpisany w głębi swego jestestwa tę samą tęsknotę, to pragnienie głębokiej relacji z BOGIEM. Możemy poddać się tej twórczej tęsknocie i nieustannie poszukiwać głębszego, bardziej intymnego spotkania z JEZUSEM; możemy też tę tęsknotę zagłuszać żyjąc naszą wiarą powierzchownie.

Znaki, jakie BÓG stawia na naszej drodze nie zawsze są czytelne, przejrzyste. Pokusą życia duchowego jest pragnienie drogi pewnej, prostej, doskonałej, swego rodzaju „duchowej autostrady”. Tymczasem w drodze z BOGIEM, podobnie jak mędrcy, musimy liczyć się z paradoksami; nie wszystko jest jasne, logiczne, oczywiste, są tajemnice i pytania, na które nie ma jednoznacznej odpowiedzi. Są ciemności i wątpliwości w wierze; jest czas, gdy gwiazda gaśnie, albo świeci w sposób ledwie widoczny.

Zobacz, dzisiaj Gwiazda Betlejemaska zatrzymała się przed Tobą i jasno wskazuje Ci drogę. JEZUS CHRYSZTUS, ŚWIĘTY BÓG pragnie na nowo narodzić się w Twoim sercu, aby być jego ŚWIATŁEM; JEZUS, EMMANUEL – BÓG z nami - pragnie być Twoją DROGĄ, PRAWDĄ i ŻYCIEM.

Uznaj dziś na nowo w JEZUSIE swojego jedyne PANA i KRÓLA Twojego życia. Ofiaruj MU na nowo pragnienie życia z NIM, pójścia drogą, którą ON Ci wskaże. Oddaj MU swoje życie, plany, marzenia, to co w Tobie dobre, i to z czym sobie nie radzisz. Oddaj swoją tęsknotę z NIM, pragnienie bycia z NIM, miłowania GO, oddaj ból i cierpienie związane z życiem. To Twój hołd, Twoje złoto, kadzidło i mirra.

Św. Ambroży napisał: *Bóg nie zwraca zbyt wiele uwagi na to, co Mu dajemy, ale raczej na to, co zachowujemy dla siebie.* Proś DUCHA ŚWIĘTEGO, aby pokazał Ci czego jeszcze nie oddajesz JEZUSOWI, proś aby uzdolnił Cię do oddania tego, co zachowujesz dla siebie.

Maryjo, wstawiaj się za nami abyśmy w głębinach naszego serca i umysłu, i w każdej sferze naszego życia uznali w JEZUSIE jedyne PANA i KRÓLA naszego życia.